

Pierwszy CC-130J dla Kanady

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 6 czerwca 2010

4 czerwca kanadyjskie wojska lotnicze odebrały pierwszy, z 17 zamówionych, transportowych CC-130J Super Hercules. Uroczystość miała miejsce w bazie Trenton.

Pierwszy CC-130J w barwach kanadyjskich wojsk lotniczych. Umowa na dostawy samol

Kontrakt na dostawy CC-130J był krytykowany za brak prawdziwej konkurencji. Gdy w listopadzie 2005 Ottawa ogłosiła rozpoczęcie przetargu na 16 nowych taktycznych samolotów transportowych, w którym konkurentami były A400M i C-130J, postawiono wymóg, aby konstrukcja została certyfikowana przed podpisaniem kontraktu (czyli przed końcem 2007), a nie po jego sygnowaniu. Warunek ten był nie do spełnienia przez A400M, który wówczas fizycznie nie istniał. Ostatecznie władze kanadyjskie zdecydowały, że tylko C-130J-30 spełnią ich oczekiwania, a propozycja EADS nie została wzięta pod uwagę. W efekcie jedynym uczestnikiem przetargu i zwycięzcą okazał się koncern amerykański.

Finalna umowa kupna 17 egz. CC-130J została zawarta przez Ottawę z Lockheed Martinem 16 stycznia 2008. Wartość kontraktu szacowano na ok. 1,4 mld USD. Cała suma objęta została offsetem. Porozumienie zakłada zakończenie dostaw do końca 2012. Zamówione samoloty to wydłużona wersja Super Herculesa (C-130J-30), podobna do wykorzystywanych obecnie przez US Air Force. Samoloty tego typu znajdują się jeszcze w wyposażeniu Australii, Danii, Włoch, Norwegii i Wielkiej Brytanii.

Kupno CC-130J jest częścią planu zastąpienia wysłużonych Herculesów C-130E/H oraz ogólnego odmłodzenia floty transportowców wojskowych. W styczniu 2007 Kanadyjczycy podpisali porozumienie o zakupie 4 egz. Boeing C-17A Globemaster III (pierwszy został dostarczony w sierpniu 2007) o wartości 869 mln USD.

Pierwszy CC-130J w barwach kanadyjskich wojsk lotniczych. Umowa na dostawy samolotów zakłada 100% offsetu, z czego aż 75% ma być zrealizowane przez dostawy produktów miejscowego przemysłu. Władze w Ottawie zawarły także z Lockheed Martinem umowę, dotyczącą zapewnienia obsługi technicznej samolotów przez 6,5 roku (od grudnia 2009 do 30 czerwca

2016) / Zdjęcie: Lockheed Martin

Kontrakt na dostawę CC-130J był krytykowany za brak prawdziwej konkurencji. Gdy w listopadzie 2005 Ottawa ogłosiła rozpoczęcie przetargu na 16 nowych taktycznych samolotów transportowych, w którym konkurentami były A400M i C-130J, postawiono wymóg, aby konstrukcja została certyfikowana przed podpisaniem kontraktu (czyli przed końcem 2007), a nie po jego sygnowaniu. Warunek ten był nie do spełnienia przez A400M, który wówczas fizycznie nie istniał. Ostatecznie władze kanadyjskie zdecydowały, że tylko C-130J-30 spełnią ich oczekiwania, a propozycja EADS nie została wzięta pod uwagę. W efekcie jedynym uczestnikiem przetargu i zwycięzcą okazał się koncern amerykański.

Finalna umowa kupna 17 egz. CC-130J została zawarta przez Ottawę z Lockheed Martinem 16 stycznia 2008. Wartość kontraktu szacowano na ok. 1,4 mld USD. Cała suma objęta została offsetem. Porozumienie zakłada zakończenie dostaw do końca 2012. Zamówione samoloty to wydłużona wersja Super Herculesa (C-130J-30), podobna do wykorzystywanych obecnie przez US Air Force. Samoloty tego typu znajdują się jeszcze w wyposażeniu Australii, Danii, Włoch, Norwegii i Wielkiej Brytanii.